

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

13 tháng 09 năm 2009

Số 62

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phân câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Kẻ thiện và người ác có thể lẫn lộn hay không ?
- 2) Ta đây là sao ?
- 3) Bé biết được bạn đạo có hành động như trên Bé có buồn không ?
- 4) Hôm nay là ngày thứ bảy, Bé không nghỉ sao ?
- 5) Ngày chúa nhật thì sao ?
- 6) Hôm nay Bé có gì nói thêm không ?
- 7) Phát triển đồng đều thì phải phát triển làm sao mới đúng ?
- 8) Muốn được như vậy thì phải làm sao ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 14 tháng 09 năm 1991</i> 1) Hỏi : <i>Kẻ thiện và người ác có thể lẫn lộn hay không ?</i> Đáp : Thưa, trong buổi họp kín hay công khai cũng đều thấy rõ, kẻ thiện và người ác đều đi ngược lại với nhau, nhưng chỉ có tự thức thì thức hòa đồng mới được mở rộng và học hỏi thêm, để tiến thân không còn ý niệm ta đây nữa.	2) Hỏi : <i>Ta đây là sao ?</i> Đáp : Thưa, ta đây là hành giả tưởng lầm là mọi người đang cần ta, chứ hành giả không thấy rằng: <i>Ta cần học để tiến, người hiểu học thì khía cạnh nào cũng là cơ hội tiến thân.</i>
3) Hỏi : <i>Bé biết được bạn đạo có hành động như trên Bé có buồn không ?</i> Đáp : Thưa, Bé không bao giờ buồn, nhưng chỉ chờ ngày thức tâm của hành giả mà đón rước thôi.	<i>Ngày 15 tháng 09 năm 1991</i> 4) Hỏi : <i>Hôm nay là ngày thứ bảy, Bé không nghỉ sao ?</i> Đáp : Thưa, thứ bảy là ngày rảnh rỗi, có thể buông bỏ việc đời, Bé mới có dịp bàn bạc về tâm thức với bạn đạo.
5) Hỏi : <i>Ngày chúa nhật thì sao ?</i> Đáp : Thưa, ngày chúa nhật là ngày chung vui giữa bạn đạo và Bé, cùng chung khai thác sự thắc mắc của đời lẫn đạo, hướng về tâm linh nhiều hơn.	6) Hỏi : <i>Hôm nay Bé có gì nói thêm không ?</i> Đáp : Thưa, tùy duyên cảm thức Bé viết ra mà thôi, sau giờ thiền Bé cảm thấy cuộc đời giả ảo mộng lung, đã làm cho loài người lâm vào tình trạng mê chấp mà không có lối thoát, từ việc này chuyển qua việc khác, rồi cuối cùng đầu cũng vào đấy cả. Cho nên Bé thường nói: <i>Ở đời nay chẳng có ai tài hơn ai cả</i>, Bé chỉ biết một tâm linh là một khả năng của vũ trụ, chỉ có tu thì mới có cơ hội phát triển đồng đều được.
7) Hỏi : <i>Phát triển đồng đều thì phải phát triển làm sao mới đúng ?</i> Đáp : Thưa, phát triển tâm lẫn thân thì mới phù hợp với nguyên lý đời đạo song tu, tâm thì phải tiến tới hòa đồng thanh nhẹ, thân thì phải sống trong nguyên khí trật tự của vũ trụ thì mới được an vui và hạnh phúc.	8) Hỏi : <i>Muốn được như vậy thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, đã và đang chờ và sẵn sàng phục vụ nếu hành giả cần đến nó.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Chủ Nhân Tự Giác (tiếp theo)

...

Cho nên phương pháp công phu này nó sẽ đưa các bạn tới từ giới một, tham các bạn hiểu cái tham không có chánh, mà trong lúc tu rồi lại còn tham, mà cái tham đó rồi nó mình cảm cái tham rồi nó không còn tham. Tôi làm việc trong tham mà nó không thấy tham, bởi vì cái thanh ở trong trước, không còn trước nữa. Cái bóng đèn sáng suốt, cái hương đăng trong chỗ bóng tối thì bóng tối đó cũng đỡ hưởng một phần nào. Cho nên, các bạn đã gầy dựng cái đèn để áp dụng để dùng ở trong bóng tối thì lúc nào các bạn phải tiến bộ, mà giới nào nó cũng phải thấp một ngọn đèn sáng suốt đó thì nó mới giải được, kêu bằng kết tinh là huệ. Các giới tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục nó sẽ hóa giải, mà nó không dụng chạm, bạn không có thức giác. Bây giờ, tất cả giáo lý đã nói rằng chúng ta tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục, mà dìm lại các bạn đều có, mà những nhà thực hành đã đạt được trước kia người cũng như vậy, cũng như chúng ta, mà bây giờ tại sao người đạt được. Người do cái sự công năng, công phu, tin tưởng nơi khả năng của mình để giải tỏa sự ô trước đó tiến về sự thanh cao cộng đồng của càn khôn vũ trụ thì lúc đó người tận hưởng sự thanh cao và hóa giải cái trước khí cho mọi giới. Bây giờ mình có ảnh hưởng tốt đó, mình tin ai bây giờ, không nên tin người truyền pháp, cũng chẳng nên tin một vị nào, tin nơi khả năng của mình. Từ ngày mình chưa tu, mình thấy cái gì, bây giờ mình tu mình thấy kết quả gì, rồi càng ngày tôi tu, tôi thấy càng ngày càng động loạn, đó là tôi đã có cái pháp kèm rồi, tôi cố gắng giữ cái pháp đó, một thời gian cái động loạn nó sẽ đi mất. Còn nếu, tôi không kèm cái pháp đó thì cái động loạn nó chạy trở lộn vô. Tại sao nó động loạn thêm và nó tham dục thêm là tôi đuổi nó ra, nó mới hiện trước mặt tôi và nó chưa đi, nó đương vương vấn đó, nó chưa ly khai được thì nó còn cái ảnh hưởng đó. Nhưng mà tôi cố gắng tu cái phần thanh cao, nó càng ngày càng nhiều, cái đạo đức sáng suốt nó vun bồi đầy đủ rồi thì bóng tối nó phải đi, nhưng mà tôi được một phần nào thì tôi thấy rõ nó, tại sao tôi tu, tôi còn tham dục là tôi đã thấy nó rồi, mà tôi cố gắng tu nữa thì phần đó nó sẽ không còn nữa.

Cho nên chúng ta chỉ có cái thực hành mới đạt được, còn không chịu thực hành mà dùng lý thuyết nói hoài cũng không ích gì, và nói tôi tin ông này, tôi tin bà kia, không có làm gì được. Sự thành công của họ, họ chỉ tu cho họ đạt được đó là một phần ảnh hưởng. Họ cũng con người, ăn, ngủ, ỉa như tôi, mà họ đã đạt thành thì tôi cũng phải làm cho nó kỳ được. Đó, thì tôi cố gắng tôi sửa tôi, không nên nói tôi tin, cho nên người truyền pháp nào mà kêu mình tin thì mình không nên tin. Tin người đó để làm gì, với sự công phu, công năng và duyên kiếp người đó khác, còn tôi công phu, công năng, duyên kiếp của tôi khác. Người ta ăn chay, tôi ăn chay không được. Bây giờ tôi mượn cái pháp này, tôi làm cho nó nhẹ, rồi một ngày kia tôi ăn chay, tôi thấy ngon không. Đó, tôi đã hấp thụ được cái thanh điền trên kia thì tự nhiên tôi ăn chay, tôi thấy ngon thì từ đó tôi đã tiến bộ là nhờ đâu, nhờ cái công năng, công phu của tôi, rồi tôi làm cái thanh nhẹ bên trong thì nó chịu hưởng cái thanh thay vì cái trước. Rồi nó có cái công việc, cái nhiệm vụ làm của nó, nó độ thứ này, rồi nó phải đi độ thứ khác. À! Hỡi chứ bây giờ các bạn nói ông Tám kêu người ta ăn mặn mà tại sao ông Tám đi ăn chay, cái đó lạ. Ông Tám vẫn ăn mặn nhiều hơn hồi xưa, thấy ăn chay mà ăn mặn nhiều hơn hồi xưa, các bạn thấy rõ chưa? Chưa thấy..! Bây giờ tôi cắt nghĩa, lúc tôi chiêm cứu, tôi chiêm những người ăn mặn thì những cái phần đó nó chạy đi đâu, nó chạy về ông Tám. Ông Tám ăn gà vịt còn nhiều hơn hồi xưa nữa, cho nên ông Tám phải ăn chay để hóa giải cho cái phần đó. Một ngày tới tôi ông Tám cũng vẫn ăn mặn, nhưng mà người ta nói ông Tám bày người ta ăn mặn, bây giờ ông Tám đi ăn chay nhưng mà ông Tám thấy ăn mặn nhiều hơn hồi xưa, thành ra càng ngày nó càng mập. Châm một cái thì điện nó chịt chịt thì tụi kia nó cũng qua bên này, nó kiếm chỗ nó trú, thì mình cũng phải giải cho nó. Cho nên, nhiều người không hiểu, bởi vì ăn chay mặn là cái gì, mình có từ tâm không, mình có lượng từ bi để độ vạn linh không, mình có lượng từ bi độ thì bất cứ góc nào mình cũng độ. Đó, nhưng mà ở trong cái hành động, mình tiến giải trong cái lúc, tại sao nhiều người cũng thấy châm châm vậy, tôi châm châm vậy mà người ta lại thấy nó khỏe, nói tôi thấy ông Tám sợ thiệt, châm nó đau nhưng mà châm rồi nó thấy khỏe, bởi vì ông Tám rút cái của nó qua rồi. Cái phần thanh nó rút cái trước nó và tiến giải cho nó. Cho nên, cái làm rất chu đáo mà rất tận tâm không biết

tính cách nào với con người. Ồ! Nếu người khác, người đời mà họ làm như vậy họ tính dữ lắm. Mình đang bệnh như vậy mà vô chầm mình thấy khỏe, đứng gần ông mình thấy khỏe, cho ông nằm đồng mình cũng chịu chớ, nhưng mà cái này ông không có. Ông trở lại một người học hỏi nơi mình và ông trở lại một người ăn xin chớ ông không có dám xưng tao là thầy mày, không có! Và y sĩ ăn mày, trở lại một người y sĩ ăn mày. Đó, cho nên các bạn phải học, các bạn phải hạ thấp mình xuống để tìm hiểu mình và học thêm, giờ phút nào cũng phải học, các bạn đừng tưởng các bạn là một y sĩ là giỏi lắm không cần học của người khác, ai dạy các bạn, bệnh nhân dạy các bạn tiến bộ chớ không phải trường dạy các bạn, sự thật là bệnh nhân dạy các bạn. Sự khó khăn, sự phản ứng mà đầu óc sáng tạo của các bạn, từ bi của các bạn chịu gần người bệnh và thương người bệnh như mình thì các bạn sẽ tìm ra đường lối thực tế để trị bệnh cho người ta.

Đó, rồi bây giờ tôi tu ở đây, tôi nói này, nói kia, nói nọ trong cái tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục để hóa giải tâm trạng của các bạn, các bạn nghe thấy nhẹ là tại sao? Tôi kể các bạn là tôi mà tôi do sự công phu, công năng khô cực của tôi, tôi ngày nay tôi mới thức giấc được, tôi hiểu cái đó, rồi tôi lấy cái âm thanh ra tôi chuyển hóa vô cái tâm hồn các bạn để các bạn tự chủ và hiểu lấy và tự gỡ rối lấy các bạn thì bệnh căn của các bạn nó sẽ rời lần lần, mà cố gắng tu đây rồi nó cũng hết bệnh.

Thời kỳ quá trình nhiều bạn tới tu gặp tôi trong đó tâm trạng bất ổn, tinh thần bất ổn, đủ thứ bất ổn rồi theo tôi tu tu, tu thết rồi nó hóa giải, có thuốc men gì không? Không...! Đó, có một viên thuốc tình thương bác ái từ bi, rồi nó chuyển hóa ra cái hiệu bi, trí, dũng rồi nó hết bệnh. Nó in sâu cái bi, trí, dũng rồi nó diệt cái bệnh trạng của nó. Cho nên, các bạn tu đi đừng có sợ sệt, đừng có ý lại, đừng có tin một ai. Bạn hành mà bạn không tin và bạn lấy óc sáng tạo để tìm hiểu, đó là bạn tự cứu bạn. Còn bạn tin bạn ý lại, bạn tu suốt đời kiếp này tới kiếp kia không bao giờ các bạn tiến bộ được. Nói tôi tu mà vậy mà kia mà nọ, đừng có thêm nói vụ đó, tôi tu là tu trong tâm tôi, thanh điển của tôi và tôi đã có ảnh hưởng tốt lành, tôi phải tiến giải lấy tôi và tôi phải có phận sự xây dựng cõi mở, đóng góp hóa giải lục căn lục trần khai thông vạn linh trong tiểu thiên địa của tôi, thì đương nhiên lúc đó tôi sẽ hòa đồng với tất cả vũ trụ và càn khôn.

Bạn làm việc nhỏ nhưng mà sau này nó thành việc lớn, khởi điểm tốt kết quả tốt, khởi điểm xấu kết quả xấu, chớ không nên nói tôi tin nơi ông Tám, rồi tôi trách ông Tám, tôi tin nơi ông nào đó rồi tôi trách người đó, tôi tự làm phiền cho tôi thấy chưa? Tôi tin, tôi trách là tôi tự làm phiền cho tôi. Tại sao tôi tin người ta? Tôi có sự sáng suốt tương đương với người ta và tôi thấy họ đã đạt được sự sáng suốt như đó, cái đó là cái ảnh hưởng chớ không phải tin. Nếu mình đặt niềm tin là thật, mình tự tin mình thì chánh, tự tin mình có khả năng có thể quản lý lấy tiểu thiên địa này từ bộ óc tới ngón chân của mình, mình cũng phải quản lý, mình có trách nhiệm đi trong tinh thần xây dựng, cõi mở trong cái thuyết bi, trí, dũng để dẫn tiên vạn năng trong cái cơ thể của mình. Cái đó là cái chánh, tin nơi mình là chánh mà tin nơi người khác là không chánh, tà tâm. Thấy chưa...! Cho nên, các bạn phải nhớ tôi đã nói nhiều, không phải bây giờ mới nói, khi mà các bạn có khả năng tin và chuyển hóa lấy các bạn thì các bạn đi các giới nào, các bạn là một cái hương đăng, rồi đi cái giới nào các bạn cũng làm tốt cho thiên hạ.

Cho nên, cái pháp này nó không có cấm giới, các bạn đi đâu cũng được nhưng mà các bạn phải tu. Tôi đã nói rồi, bạn làm cái gì làm nhưng mà bạn phải tu, rồi tự nhiên nó sửa và nó tiến hóa, từ cái trực trặc, từ cái tăm tối, từ cái tham ô, nó đi tới sự thanh cao lần lần nó tiến giải, rồi các bạn thấy tôi ở trong thực trạng, từ ngày tôi tu tới bây giờ, tôi đâu có cấm giới gì, cái gì tôi cũng được hết, rồi lần lần trong này nó sửa, cái trung ương này nó sửa mới là chánh, còn tôi nói khoắc ở ngoài đâu có phải chánh, ở bên trong nó mới là chánh đáng, sửa được nhẹ nhàng.

Cho nên, ngày nay chúng ta có cơ hội được gặp nhau, các bạn nghe qua được nhẹ nhàng thì tâm trạng của các bạn là tâm trạng tôi, mà tâm trạng của tôi đã đạt thành là của các bạn. Đó, các bạn nhớ ôm cái thanh đó mà tu. Tôi từ cái trước đi tới cái thanh, bây giờ tôi đã có cái thanh đối diện các bạn, các bạn cảm mến cái thanh đó mới đến với tôi thì các bạn ôm cái thanh đó mà tiến giải, từ từ không có làm nôn nóng trong cái sự tham sân nã, cố gắng công phu đúng đắn giờ giấc, rảnh rang chúng ta luyện, ta tu, cõi mở, đi đứng ngồi nằm, ta tưởng nhớ sự thanh cao. Đó, ta học tu mà, còn cái chuyện cần thiết của gia đình ai cũng phải làm, chuyện cần thiết xã hội ai cũng phải đóng góp hết thảy. Mọi người đã vì chúng ta, chúng ta phải vì mọi người nhưng mà sau giờ rảnh rồi chúng ta không nên hoang phí. Chúng ta sửa tâm sửa tánh để trở nên một người thật thà để sống chung với xã hội mới tốt đẹp. Cái đó là cái chuyện quý giá lắm, các bạn phải cố gắng

trong thực hành chớ đừng nghe cái lý thuyết viển vông bầy bạ làm tâm hồn lộn xộn, phải trong thực hành để tiến, đừng nói tôi sợ này, sợ kia, sợ nó, cứ đi tới, rồi các bạn thấy cũng chẳng có cái gì. Công phu là cái sự thực tập trước để ứng phó tình cảnh hiện tại. Cho nên, các bạn không nên nao núng bất cứ trường hợp nào ở trước mắt nhưng mà chỉ lo làm gì làm, tôi phải lo công phu là nó tiến giải.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 31/07/1977)

Sinh Hoạt Ban Đạo Thể Giới

ĐOÀN TỪ THIỆN PHƯỚC TÂM ĐI PHÁT QUÀ VU LAN TẠI BẢO LỘC, TỈNH LÂM ĐỒNG - NĂM 2009

Vàng trắng non vừa lặn về góc trời xa, để nhường chỗ cho những ngôi sao mai lấp lánh. Ánh đèn đường chưa phân ranh tối sáng, mà lòng người vẫn mãi nhấp nhô đua tranh nhau trong vũng lầy thế tục...băng hoại, trôi lăn không ngừng nghỉ, để mong bắt kịp sự cuốn hút từ mờ sáng với ánh bình minh...nhưng cũng còn những điểm chơ lnh chói rạng, rán nhô lên khỏi mặt nước và đám bùn sinh, như đang vây quanh những đám bông sen thanh thoát. Họ là ai ? - Họ là những ánh sao khuya nhỏ nhít, đang cố gắng xây thêm những thành tri hoa gấm, mà cảm nhận nơi đây họ cần nhen nhúm một tình thương rộng mở, để mang thêm hơi ấm cho đời ...

Thành viên của Đoàn Từ Thiện Phước Tâm, họ cũng ước mong như vậy. Họ chờ đã lâu, nay mới có dịp hội ngộ lớn (lần thứ hai trong năm). Đoàn Từ Thiện Phước Tâm đi làm từ thiện theo lịch trình mỗi năm ba kỳ: tháng giêng, tháng bảy, tháng mười, theo nhu cầu của các Hội Chữ Thập Đỏ của nhiều tỉnh, thành, phường, xã, thôn, xóm có số dân nghèo khổ hơn hết, mà bình chọn địa phương theo đơn xin. Hoặc các nơi dân nghèo khó, xin nhu cầu bức thiết khi mùa màng thiệt hại, khi thiên tai bão lụt ập về với chiêm ngôn: “*Một miếng khi đói, bằng một gói khi no*” để chia cơm xẻ áo trong tình đồng loại: “*Chị ngã em nâng*” có nhau là vậy !!! Ngoài ra đoàn cũng đánh lễ nhiều lần với những địa danh cần những thiết yếu khác như: giếng nước, cầu xi măng thay cầu khỉ, những con đường cần yếu của dân ở các nơi nghèo mà địa phương chưa thực hiện được, và nhiều hơn hết là hỗ trợ với các bệnh viện để có kinh phí và vật dụng cần yếu của Bếp Ăn Từ Thiện cho những bệnh nhân nghèo xa thành phố ...khắp cả miền Nam và cao nguyên Nam Trung bộ. Đợt hai lần này, thành viên đoàn tham gia đến gần 170 người. Hầu hết là những nhân vật cũ trong đoàn, lần này còn có một số bạn mới tham gia, và đa số là những người trung niên và lớn tuổi.. Ở Việt Nam những người già thường ở với con cháu, chứ không đến các Viện Dưỡng Lão như các nước tiến bộ, hầu dạy dỗ con cháu với nhiều kinh nghiệm, sống từng trải sau tuổi hoa niên ... Đến dịp rằm lớn, hoặc những lễ hội lớn, họ mới có dịp rảnh, nhẹ bước tham gia phần bồi phước, gom đức để trút bớt gánh nợ, nghiệp tiền khiên:

Dốc lòng trả nợ tiền khiên,
Lập công bồi đức, hiện tiền, tương lai.
Gởi “*Băng*”⁽¹⁾ Tây Trúc, Thiên Đài,
Không sợ mất mát, không ai giật giành...

Những thủ tục quen thuộc thì phần ai nấy lo, họ lục tục có mặt tại điểm hẹn từ lúc 4 giờ sáng, ngày thứ bảy, 29-08-2009. Phương tiện được dùng do thuê bởi ba chiếc xe lớn 45 chỗ ngồi, một chiếc xe 30 chỗ ngồi, và một xe tải chở quà và vật dụng, nước uống, trái cây, bánh kẹo dùng riêng cho đoàn, khởi hành lúc 4 giờ rưỡi sáng. Chuyến đi này đơn giản là chỉ phát quà một điểm cho hai nơi: xã Đạ Ploa và xã Đoàn Kết của huyện Đạ Hoai, tỉnh Lâm Đồng, nhưng xe qua cầu nhỏ không được nên tập trung phát tại xã Đạ Ploa cho hai

¹ Băng: Bank.

xã cùng một lượt. Số người được phát quà gồm 300 phần quà cho người nghèo (*người dân tộc ít người*) hai xã, 200 phần quà cho học sinh nghèo và 20 phần quà cho người mù hai xã. (*Tổng số 520 phần quà*).

- Một phần quà cho người nghèo gồm: - 10 kg gạo, 1 mùng, 1 kg muối, 1 bình nước mắm 2 lít, 1 lít nước tương, 1 ve dầu xức, 1 kg đường trắng, ½ kg bột ngọt, 1 bịch xà phòng, 1 lon sữa hộp (*10 mặt hàng*), và 1 bịch quần áo..
- Một phần quà cho Học Sinh Nghèo gồm: - 10 quyển tập học sinh, 2 viết nguyên tử, 1 đôi dép, 1 bịch bánh kẹo, và một bịch quần áo. Ngoài ra những mạnh thường quân và các nhà hảo tâm có mặt, tự động phát thêm từ 2.000đ đến 10.000đ cho các em học sinh (*vì không đủ tiền lẻ*).
- Một phần quà cho người mù gồm: - Một phần quà (*10 mặt hàng, trị giá 220.000đ*), 1 bịch quần áo, 1 phong bì 420.000đ / 1 người. Tất cả những số tiền để chi phí nói trên đều do sự hảo tâm của các thành viên tự động đóng góp, người nhiều kẻ ít tùy tâm, chứ không ai bắt buộc, do cô Phương Dung, Trưởng Đoàn đọc trong mỗi xe.

Những mạnh thường quân và các nhà hảo tâm có mặt tại hiện trường rất vui vẻ được phát tặng quà trực tiếp cho dân, học sinh nghèo và người mù không qua một trung gian nào hết. Trái lại người dân được tặng cũng phần khởi nhận quà và biết được tận mắt những ân nhân giúp khó. Về phần này trong bạn đạo có người khuyên: chỉ cần đóng góp tiền, vật lực, không nên đi phát quà, vì sẽ nẩy nở lòng tự cao, khó Tu. Mới đây tôi được gặp một sư huynh trong pháp, có uy tín về thanh điền lại nói: “*Nên đi từ thiện để thấy trực tiếp những số phận chúng sanh còn nhiều khó khăn, cần giúp, để tăng tánh “Bi”, dễ tiến bộ*”. Tôi lại có một nhận xét nữa: Tùy tâm thức và sự tiến bộ của hành giả.

Ngày 29-08-2009:

Đúng 10 giờ 30 như lịch trình dự định, đoàn đã phát xong quà tặng và trở về nhà hàng TÂM CHÂU, thị xã Bảo Lộc ăn trưa.

- 01 giờ chiều, các thành viên về nhận phòng tại 5 khách sạn: Hoàng Yến, Mai Quyên, Thanh Vân, Duy Quang và Hoa Viên.
- 02 giờ chiều: đoàn đi tham quan điểm du lịch thác Đam-Ri và khu du lịch Tâm Châu. Ở đây các thành viên được thi tài đi trên thanh cầu tre lớn, nhưng rất chông chênh, rất khó vượt qua. Vậy mà có ba người thắng cuộc, được tặng quà và huy chương, đoạt giải do cô Trưởng đoàn trao giải. Kế đến là chuyến viếng thăm thác Đam-Ri. Đây là một thác nhân tạo nhưng có độ cao rất lý tưởng: 80 mét, cường độ nước chảy 20 m³ nước trong một phút, nước chảy rất mạnh và tạo thành một màn sáng bạc màu bạch kim trông rất đẹp mắt, đường đi lên xuống có một thang máy dẫn định hình theo chiều thẳng đứng, hoặc ai muốn thông thả, thì tản bộ theo đường cầu thang sắt, khỏi phải tốn vé thang điện. Các thành viên được dịp chụp hình lưu niệm với nhiều tấm ảnh rất hữu tình bởi cảnh trí thiên nhiên, hoa, lá đan xen trong nắng chiều rực rỡ ...
- 05 giờ chiều đoàn trở về nhà hàng Tâm Châu ăn cơm chiều và mua quà lưu niệm.
- 06 giờ 30 về khách sạn sinh hoạt tự do.

Ngày 30-08-2009

- 07 giờ sáng trả phòng.
- 08 giờ vào chợ Bảo Lộc mua sắm đặc sản.
- 09 giờ vào thăm Bếp Ăn Từ Thiện bệnh viện Đa Khoa II tỉnh Lâm Đồng. Ở đây đoàn gửi tặng phong bì một số tiền mặt là: 10.000.000.đ cho bệnh nhân nghèo được ăn ở miễn phí vào sổ vàng của Bếp Ăn Từ Thiện.
- 10 giờ đoàn rời thị xã Bảo Lộc, đoàn xe di chuyển đến khu du lịch huyện lỵ Madagoui tham quan. Nơi đây được xem xiếc “*khỉ làm trò*” và các thú vui khác do các nghệ nhân biểu diễn. Đi ngựa, dạo thăm vườn rừng, cũng là thú vui lạ cho những khách hiếu kỳ. Mua sắm hàng lâm sản lưu niệm và ăn trưa tại nhà hàng nướng Madagoui. Đặc biệt thời điểm này đang vào mùa Tụ Tứ, nên bữa ăn có cả phần chay lẫn mặn. Dân miền xuôi lên núi khi nào cũng thấy ăn ngon miệng, là những đặc tính tự nhiên, cộng với không khí tươi mát nên ai cũng thích cái môi trường thanh sạch này. Phần phục vụ của đoàn, có khăn lạnh, dưa hấu, kẹo, và nước trong thời điểm ngoại khoá lúc xe chạy rất đầy đủ cho các thành viên.

Thời gian hai ngày, thật chóng qua, ai cũng muốn chất đầy những kỉ niệm vào kho lưu trữ của tâm hồn với niềm thư thái, an lạc, mà quên đi tiếng trống giã từ khua vang, báo giờ mãn khúc giao bôi của chuyến đi yên lành, đang rải khắp hoa nhân ái phủ đầy rừng núi Madagoui ...mà nhớ lại mình nên lưu lại vài vần thơ lưu niệm :

Vu Lan Thơ chúc quý hiền,
Tham gia Từ Thiện, túc duyên trọn lành.
Nhân mùa Báo Hiếu thâm ân,
Mở lòng Từ lượng, trở cảnh phước duyên.
Xuống trần, đau khổ triền miên,
Tỉnh thức, mới biết, huyền thiên nợ nần.
Nhiều lần tái ngộ qua phân,
Nhiều lần tác hại bao ngàn chúng sanh.
Nợ ơn non nước xây thành,
Nợ ơn Thầy, bạn, bao quanh kiếp người.
Nợ nần Trời, Phật rưới tưới,
Hong ân ban rải, bao người khổ đau.
Vu Lan Báo Hiếu mở tàu,
Người đi thiện nguyện, kíp mau tài bồi.
Hầu mong bớt lửa trần sôi,
Hầu mong trăm họ, vun bồi tánh thanh.
Nguyện làm con Phật thiện lành,
Nguyện làm quý tử, báo ân sâu dày.
Mục Liên cứu mẹ khổ thay,
Thanh Đề thức giấc, sớm quày hồi quê.
A Di Đà Phật: lời về,
Mong cho bá tánh, nhớ quê, hồi đầu ...

Lúc 16 giờ chiều ngày 30-08-2009, đoàn xe chở Đoàn Từ Thiện Phước Tâm đã về tới Tp.HCM an lành trong niềm vui phấn khởi. Mọi người chia tay nhau thật chân tình và hẹn ngày tái ngộ ...Xin hướng tâm cầu nguyện cho cửu huyền thất tổ quý anh chị, các bạn thành viên trong đoàn và mọi nơi,mọi giới, hưởng một mùa Vu Lan thanh thoát ...

Tp. HCM, ngày 01-09-2009
Kính Bái,
TRẦN KIÊN HOA

Vườn Thơ Bạn Đạo

HỘI NGỘ

Mai này hội ngộ tại Bình Châu
Thanh tịnh công phu nổi nhịp cầu
Tùng luật nội quy chung khóa học
Vô Vi phát triển rõ cơ mầu

Cà Mau, 04-09-2009
Út Hoa

THI

Thân già "lê lét" dệt vần thơ
Vang tiếng Năm Châu quá hững hờ
Diễn tả Đức Thầy nghe đứt ruột
Cầu mong thanh nhẹ từ làm thơ.

Cà Mau, 04-09-2009
Mai Thanh Tùng

TÂN LỰC

(Mến tặng người bạn ưu hoài)

Sáng nay thức dậy ta mới hay
Đêm qua thiền định thấy ưu hoài
Gừng non mới mọc nhưng còn thiếu
Gừng già đã héo lại rất cay
Thời gian trôi qua ta phải biết
Rèn luyện trí tài chẳng kém ai
Thế gian đông đảo mấy ai đáng
Mình đây tận lực hết bi đày.

Cà Mau, 04-09-09

Văn Phong

TÂN PHÁP

Phước báu Cha ban TÂN PHÁP lành
Giáo điều gìn giữ nhuận màu thanh
Đạo mẫu phần khởi đường tu tỉnh
Cõi tạm xem thường bả lợi danh
Pháp lý Vô Vi hành Lục Tự
Tam công, tứ lượng quả viên thành
Tu hành tinh tấn không tranh chấp
Đường đạo đi ngay tới đích nhanh.

Cà Mau, 04-09-2009

Út Hoa

HÀNH PHÁP

(Họa vắn bài Vận Hành Tâm Chí của H.T.)

Soi hồn nghiêng ngả, giấc mơ Châu
Luyện đạo hôn trầm đen bóng màu
Hành dỡ nói hay lý thuyết tiên
Hành hay cầm miệng tu bằng tâm
Tu hành đừng để Thầy thúc đốc
Kinh mạch khai thông tung bộ đầu
Lưng thẳng ngồi im không tạp niệm
Vô Vi tự cứu chẳng mong cầu.

Tân-Bình, 8-9-2009

Chơn Minh Nghĩa

TU GIẢI THOÁT

Cha ban "Pháp báu" màn này
Pháp nào cũng tiến, cũng an tâm hồn
Phân biệt Trường Phái ác ôn
Giàu nghèo cảnh tạm chỉ còn đạo tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Tự tu tự tiến tự dò tự đi
Hồn là bất diệt dự thi
Không theo ngoại giới khoa kỳ giải thông
Tu thực phải trở về không
Không phe không nhóm không trừ hại ai
Không vay "một cắc" mới tài
Tiêu Hồn siêu xuất con Trời lên ngôi.

Tân-Bình, 8-9-2009

Chơn Minh Nghĩa

CHUNG THIỀN

Chị em hòa thuận sống chung thiền
Út nhỏ biển không cảm giác yên
Hoa học đạo đời để thức tỉnh
Mai luôn tiến hóa sống hồn nhiên
Thanh tâm thường lạc thiền viên mãn
Tùng chánh hành thông tạo phước duyên
Cà giữa tánh trần sớm dứt nghiệp
Mau về đánh lễ Phật Tiên Thiên.

Cà Mau, 04-09-2009

N.T. Hoa

MINH VÔ VI

MINH giảng trần tài đức lập duyên
VÔ VI hành pháp tạo an yên
NGUYÊN lai Bốn Tánh Tâm thường lạc
MỞ đường tự tiến yêu thương, xuyên.

Tân-Bình, 6-9-2009

Chơn-Minh-Nghĩa

THẨM TÌNH VĨ KIÊN

1. Con về nghe nói lại rằng
Thầy đang bận rộn độ trần ai đây
Công ơn Thầy lắm dạn dày
Đưa người về đến cảnh đài Lạc An.
2. Nào cùng vượt khó thể gian
Lời Thầy khuyên dạy gian nan chớ sòn
Là cùng sống với Lý Chơn
Đời gieo neo đến giận hơn quên tu.
3. Trần gian dài mấy thiên thu
Hay là ngắn ngủi đến tu chưa thành
Âm dương trong mắt em anh
Mong đời mai đó xứng danh tu hành.
4. Nay Thầy mở chuyến du hành
Về thăm quê cũ tranh thanh cho trò
Điều cần dẹp bỏ dần đo
Qua sông Bì Ngạn lên đo thức tâm.
5. Bao năm lặng lẽ âm thầm
Suốt đời Thầy vẫn gieo mầm vô vi
Trời Âu Trời Úc Thầy đi
Thầy về Trời Việt cũng vì yêu thương.
6. Năm xưa vì đạo lên đường
Năm nay vì nhớ vì thương quê nhà
Tình Thầy tâm đạo thiết tha
Cho đàn con trẻ quê nhà hằng mong.
7. Thầy về tình đạo thêm nồng
Có Thầy, nhộn nhịp những lòng Đạo Tâm
Chẳng còn cách trở xa xăm
Thầy là nhân chứng Tôi Tầm Đạo xưa.
8. Nắng hanh vàng tiếp mùa mưa
Bát tuần trong nhịp đong đưa đời này
Đêm từng bước chậm hôm nay
Trong lòng thương kính của bấy con yêu.
9. Những lời thương dạy quá nhiều
Để cho con thấy biển yêu Phật Trời
Chỉ vì cứu khổ ban vui
Công ơn Trời Biển trao người hiền ngoan.
10. Bên Thầy chẳng ngại muộn màng
Vì Thầy đã có Thiên Đàng mục tiêu
Đợi trò tu học mến yêu
Cùng Thầy tu hưởng biển yêu vô cùng.

HBP. 16-03-2009

Từ Hùng

HÀNH GIẢ

Mưa rơi xuyên suốt cả tuần,
Nhìn trong thế sự nhân gian người đời.
Có người đặng được vui cười,
Bao nhiêu kẻ khóc buồn đời chất chiu.
Người thì lặng lẽ quạnh hiu,
Người kia vui vẻ trớ lòng này.
Trời luôn mở rộng tình đầy,
Duyên cho nhân thế dựng gầy tấm thân.
Quả nhồi cho thấy nghiệp trần,
Tự cho ai thức tìm tâm chân minh.
Tâm linh trí mở tận tình,
Nói lên tâm sự để tỉnh ở đời.
Đời là bể tạm mà thôi,
Hãy mau thức tỉnh không trôi tình thầy.
Thầy ta đã dạy cho ta,
Tùy theo thiên giả suy ra mà hành.

Cà Mau, 07-09-09

Văn Phong

KIỆP TANG BÔNG

Thôi rồi một kiếp tang bông
Bông lai tiên cảnh ta nào dám mong.
Đời này cuộc sống lòng vòng,
Tranh đua cao thấp nặng lòng đầy thôi.
Ôi ôi ta chán quá rồi,
Nghe ngay chân lý ta tìm đến nơi.
Ở đâu mới thấu sự đời,
Chân tâm khai mở sự thời hiểu thông.
Té ra nghiệp quả nó nhồi,
Làm sao tránh khỏi trả rồi đặng thanh.
Thanh thanh ta đạt cho nhanh
Nghe nghe tâm nhắc mới lạnh mà về.
Về đâu ơi hỡi chốn quê,
Nơi xưa chốn cũ ta mê mà chờ.
Vô vi huyền diệu qua bờ,
Thuyền về bến giác Cha chờ trông con.

Cà Mau, 04-09-09

Văn Phong

ĂN

Hôm nay ăn được chén thứ ba
Lãng lãng thanh nhẹ đủ no già
Có phải ăn nhiều đầu mạnh rút
Chịu đầm ăn xôi dứt lo ra
Tham ăn, không uống, nhưng ngồi ngủ
Thiên hạ giấc say, thức ăn quạ
Càng ngày thói quen càng sâu nặng
Giang sơn dời đổi, tánh khó xa.

Cử Chi, 22-07-2009

Bá Tùng

KHÔNG

Mọi nơi mọi giới phải hòa đồng
Mới có một ngày đạt chữ KHÔNG
Chữ “*Không*” là trí tâm không động
Mọi sự cho qua chẳng để lòng.

Texas, 02-07-2009

H.V.Khánh

LẶN⁽²⁾

Lặn thật cho sâu, mò ngọc trai
Tìm sâu chìa khóa mở Thiên Đài
Thượng thừa, trung, hạ khai minh khiếu
Hòa hiệp vía hồn, thụ Thánh thai
Nhứt bản âm dương quy đốc mạch
Hồi quang điển thượng đạo hoàng khai
Pháp luân thường chuyển, thường Thiền định
Bừng sáng Linh quang diện mục lai.

Thủ Đức, 08-09-2009

Huệ Tâm

ÂN SƯ

Nghe Thầy ngã bệnh, nhớ ân sư
Con bệnh Thầy ban Thanh-Điển từ
Thầy bệnh, bó tay, con đau xót !!!
Thôi thì cầu nguyện trong tâm tư
Bao giờ gặp gỡ trả ơn độ ?
Vời vợi duyên lành dẫn dắt tu
Đệ tử từ đây vẫn giữ pháp
Thủy chung Thầy Tổ một đường tu.

BT, 31-8-2009

Minh-Nghĩa

² Ý nói Lặn là làm “Pháp Luân Thường Chuyển”.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 17 tháng 01 năm 1971

Pháp lý chung hành mở trí tâm
Vô Vi thanh cảnh gắng truy tầm
Thế gian động loạn hành khoa học
Huyền bí cao siêu Phật pháp thâm.

Chuyên hành Phật pháp chẳng lằm
Tiến theo đường điển nội tâm vui hòa
Vượt qua khổ cảnh thân tà
Sanh, ly, tử, biệt phân qua đạo đời
Hồn thời được đổi thay đời
Vía thời khỏi khổ ứng lời hồn khuyên
Chung hành hạnh phúc triền miên
Âm dương tương hội nối liền giao du
Tình thương xây dựng đắp bù
Trăm người như một thân tù như ta
Thế gian mua bánh, tặng quà
Thiên đàng chuyển điển tâm hòa với tâm
Gặp nhau cởi mở thì thăm
Thương nhau như bạn đồng tâm muôn đời
Vô Vi thắng cảnh mở lời
Vui tươi vạn nẻo khó rời khó ly
Nói theo pháp lý phân thì
Gắng ghi biến chế tùy nghi sử dụng
Thâm tâm gắng luyện tháp tùng
Điển quang Phật pháp vượt khùng vượt điên
Thế gian ứng cảnh nhĩn tiền
Thiên đàng ứng cảnh thiêng liêng vui hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên